

må ned. Dengang stod vi relativt alene. Vi fastholdt vores synspunkt, fordi vi ved, at der ingen vej er udenom i den diskussion.

I en stadig mere international verden, hvor de omkringliggende lande sænker skatterne, må danske politikere tage problemet med verdens højeste skattetryk alvorligt. Det sagde vi for 2 år siden, og det siger vi i dag. Og vi har med interesse set det skred, der er sket i Folketinget i den mellemliggende periode. I dag har langt de fleste partier fremlagt forslag til, hvordan skatternes evindelige bevægelse opad kan stoppes.

Vi i Det Konservative Folkeparti har givet vores bud på, hvordan vi ønsker at styrke incitamenterne til, at flere arbejder mere, nemlig ved at øge den enkeltes gevinst ved at arbejde. Mellem-skatten skal væk; den skat som ni ud af ti fuldtidsbeskæftigede må betale. Fjerner vi den, vil skatten på den sidst tjente krone falde med 5,5 procentpoint. Det kan mærkes, og det vil virke.

Vi har med glæde set, at Det Radikale Venstre peger i samme retning med sit skatteudspil. Vi deler dog ikke den radikale forestilling om finansiering. Vi siger nej til højere ejendomsværdiskatter og øgede benzinafgifter. Men Det Radikale Venstre har erkendt problemet, og vi er klar til at forhandle.

På lignende måde er andre partier kommet med hvert deres bud på, hvordan vi får snor i skatten. Og vismændene og OECD og alle mulige andre har peget på behovet for skattelettelser. Men vi mangler Socialdemokratiet. Hver gang vi spørger ind til det, får vi et undvigende svar. Skatteministeren nedsætter udvalg og forsøger at sparke bolden til hjørnespark, man siger ikke tingene ligeud.

Mit spørgsmål er ganske enkelt: Kunne vi ikke få Socialdemokratiet til at tone rent flag, hvorfor gå og putte med det, kunne vi ikke få det store parti til at indrømme, at man har sat sig på det absolut ledige synspunkt i dansk politik, nemlig at skatten skal stige? Få det nu sagt rent ud: Socialdemokratiet har faktisk tænkt sig at lade personskatter og ejendomsværdiskatter og grønne afgifter stige endnu mere de kommende år.

Vi Konservative har regnet på, hvor meget regeringens skattepolitik har kostet danskerne siden 1998. Det viser sig jo, at det ikke kun er de højtlønnede, der har fået en højere skat, selv lavtlønnede har egentlig i modsætning til, hvad regeringen påstår, oplevet en markant skatte-stigning. 500 kr. om måneden er prisen for en

lavtlønnet med egen bil og bolig i løbet af bare 4 år.

Det ville være befriende, hvis vi kunne få en socialdemokrat til at erkende denne sandhed, og befriende, hvis vi samtidig fik en bekræftelse af, at det var kernen i socialdemokratisk skattepolitik. Befriende, hvis Socialdemokratiet erkendte, at man har valgt at sætte sig på det ledige standpunkt i dansk politik, at vi skal have skatten op.

Socialdemokratiet underholder for tiden med, at nu vil man sætte mennesket først. Det lyder egentlig som en rar fornyelse af socialdemokratisk politik, men det er naturligvis valgflæsk. Socialdemokratiet har i årtier været garant for præcis det modsatte, nemlig systemet først, dernæst systemet og skulle det gå ud over nogle individer, så skidt med det.

I det forløbne folketingsår har vi også set flere eksempler på, hvordan rangordenen mellem system og menneske er med en socialdemokratisk ledet regering. Vi har jo med tydelighed set, hvem det er, Socialdemokratiet kæmper for i erhvervslivet. Jeg tænker her på Combussagen. Det er da i hvert fald ikke den lille mand, ham, der underholder sig og sine med en eller to busser, næ, den slags mennesker kommer bestemt ikke før systemet i den socialdemokratiske optik, så hellere kaste penge og skattekroner i et statsejet selskab, der bevidst går ind og underbyder alt og alle, mens små private vognmænd lukker deres forretning. Når regningen skal betales, står den ene eller den anden trafikminister med hænderne ude til siden, og de har ikke engang røde ører.

Den samme slående opførsel ser vi også i forbindelse med, at man er i fuld gang med et kaste både mekanikere og pladesmede ud i arbejdsløshed. Socialdemokratiets evige jagt på flere indtægter har betydning, at det nu ved lov er slut med at reparere på brugbare biler. Jeg tænker her på reglerne om ny registreringsafgift for skadede biler. Formålet er kun ét eneste, nemlig at skatteministeren vil have flere penge ind i registreringsafgift, at pladesmeden, menneskene bliver arbejdsløse betyder åbenbart mindre, så længe systemet får, hvad det skal have.

Jeg noterede mig statsministerens ord i dag om afmagtsfornemmelsen, når folk skal fyres, og noget om, at markedskræfterne ikke skal frasortere mennesker. Jeg tror, at der står folk i blå smækbukser, der føler sig lidt trådt på i denne her anledning, og miljømæssigt er det jo fuldstændig tosset.